

slutning med Banken for Fredericia og Omegn, saaledes at den endelige Form for Garantien først fastsloges i Bankkomiteens Møde den 27. Maj“. Til de saaledes iværksatte Foranstaltninger havde Finansministeren givet sit mundtlige Samtykke, men paa Bankkomiteens Opfordring afgav Ministeren under 10. Marts en skriftlig Erklæring saalydende: „Herved bemyndiger jeg Konferensraad Falbe-Hansen og Statsgældsdirektør Andersen som Statens Repræsentanter i Bankkomiteen af 9. Februar 1908 til med bindende Virkning for mig — under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke — udover Garantien for Grundejerbanken og Detailhandlerbanken, at tilsige Garanti lige med de 5 Hovedbanker overfor Sparere i Pengeinstitutter, mod hvilke et „run“ er iværksat eller kan befrygtes, og hvis Fald det under de forhaandenværende Forhold maa anses for heldigt at undgaa. Dog maa Statens Tab ved samtlige de paatagne Garantier ikke overstige 10 Mill. Kr.“ — Ved Lovforslagets første Del søges altsaa Lovgivningsmagtens Samtykke indhentet til den foregaaede Udvidelse af den ved Loven af 15. Februar 1908 hjemlede Statsgaranti for de der nævnte 2 nødlidende Banker.

Folketingets, med Pinstrup som Ordfører, afgivne Udvalgsbetænkning indledes med nogle Udtalelser om, at den Panik, som Grundejerbankens Standsning og *run*'et mod Detailhandlerbanken havde skabt, sikkert kunde være bleven skæbnesvanger for mange flere Pengeinstitutter, hvis den ikke var bleven stoppet i Tide, og at der derfor da »ogsaa kun lød Lovord og enstemmigt Bifald fra alle Sider, da Finansminister Vilh. Lassen under Forbehold af Lovgivningsmagtens Samtykke paa Statens Vegne traadte til den 9. Februar for i Forening med de 5 Hovedbanker at genoprette Ro og Tillid paa Pengemarkedet«. Og det hedder saa videre, at

„det maa hævdes, at Finansminister Vilh. Lassen ikke blot maatte mene sig berettiget, men endog *forpligtet* til ogsaa at inddrage Laanekassen og Fredericia og Nibe Banker under Garantien. Thi var paa dette Tidspunkt, under den da herskende Uro og Nervøsitet, først Laanekassen og kort efter Nibe Bank og dermed enkelte andre nordjydske Banker samt i Sydjylland Fredericia Bank brudt sammen, saa at de indskudte Summer dermed havde været tabte, vilde der sikkert være sket saadanne *run* mod Banker og Sparekasser, at Følgerne vilde været uberegnelige og den forud ydede Garanti omtrent spildt, uden at det tilsigtede Formaal var opnaaet. Vi ere heller ikke i Tvivl om, at paa dette Tidspunkt, da det